

været tilset af et Udvalg bestaaende af Frk. *Pontoppidan* og D'Hrr. *Lyngbye* og *Feddersen*. Den af dette Udvalg afgivne Beretning skal jeg tillade mig at oplæse:

Dansk Kvindesamfunds avtoriserede Fæstekontor for Kvinder, der, som det vil erindres, blev aabnet i Kjøbenhavn i de sidste Dage af Aaret 1887, har i det forløbne Aar udfoldet en ret betydelig Virksomhed, saa at man nu har samlet praktisk Erfaring for, hvor stor en Trang der har været til et saadant Kontor, og tillige har vundet Forvisningen om, at Dansk Kvindesamfund vil kunne faa Glæde af sin Virksomhed paa dette Omraade, saafremt det vedblivende maa lykkes at faa den fornødne Støtte saa vel fra Husmødrenes som fra de tjenestesøgendes Side.

Det har vist sig, at det valgte Lokale i Studiestræde Nr. 1, Stuen (lige ved Frue Kirke) har været særdeles heldigt for Foretagendets Fremme. Kontorets centrale Beliggenhed og Lokalernes hensigtsmæssige Indretning og hyggelige Udstyrelse have bidraget meget til, at navnlig de bedre stillede Herskaber og dygtigere Piger i selve Hovedstaden have søgt til Kontoret. Derimod har det usægtelig været en Skuffelse, at det endnu kun i mindre Udstrækning er lykkedes at komme i Forbindelse med udenbys Tjenestesøgende, som i Kjøbenhavn søge Pladser paa Landet, saa meget mere som det navnlig er disse, der lide mest under de i Længden sikkert ganske uholdbare Forhold, som der en Følge af den ukontrollerede Adgang for alle og enhver til at oprette uavtoriserede Fæstekontorer. Det kan des værre endog paavises, at den Bevægelse, Dansk Kvindesamfund i det forløbne Aar har søgt at rejse paa Møder og i Pressen mod hele dette Uvæsen, har været en medvirkende Aarsag til, at de uavtoriserede Fæstekontorer, af hvilke de fleste ene og alene gaa ud paa ved hvilke som helst Midler at skaffe sig utilladelige Fordele paa de tjenestesøgendes Bekostning, ere stegne i Antal. Og dette vil ikke kunne forundre; thi netop naar den Virksomhed, der drives af mange af de uavtoriserede Fæstekontorer, blottes, er der en Fare for, at Personer, der intet Erhverv have og ikke tage det saa nøje med, hvorledes de kunne forskaffe sig et saadant, kaste sig over denne Levevej. At Konkurrencen mellem Fæstekontorerne indbyrdes herved bliver skarpere og skarpere, medfører ganske vist, at de Misbrug, de gjøre sig skyldige i, blive større og større; men hvor sørgeligt dette end i og for sig er, har det dog den Fordel, at den Mening mere og mere vinder Indgang hos dem, der virkelig interessere sig for Tyendets Vel, at den nuværende Tilstand med Nødvendighed kræver en Forandring i Lovgivningen, hvorved al Bortfæstning af Tyende, der ikke støtter sig paa en Avtorisation fra Myndigheders Side, forbydes, og det tør haabes, at det i en nær Fremtid maa lykkes at gennemføre en saadan Reform.

Da det er en Kjendsgjerning, at de unge svenske Kvinder, som søge Tjeneste her i Landet, og som i mange Tilfælde under falske Foregivender ere lokkede til Danmark af danske og svenske Kommissionærer, i ganske særlig Grad ere Genstand for de slette uavtoriserede Fæstekontorers Efterstræbelser, har man, som tidligere meddelt („Kvinden og Samfundet“ for 1889, Side 59 og 96), i Slutningen af Aaret sat sig i For-